PROGRAMUL ADMINISTRARII IEŞIRII DIN CRIZĂ PRIN EFORT INSTITUŢIONAL

I. CADRULUI INSTITUTIONAL DE IMPLEMETARE A POLITICILOR PUBLICE

1.1 Reorganizarea ministerelor prin reconsiderarea funcţiilor

Ieşirea din crizele existente nu se poate face decât prin utilizarea modelului colaborativ între instituţiile statului şi cu ajutorul participării prin programe coerente a societăţii civile. Aceasta presupune reconsiderarea arhitecturii instituţionale şi corelarea eforturilor acestora. Modelul de mai jos răspunde parţial la aceste cerinţe, el putând fi completat cu alte detalii de structură instituţională.

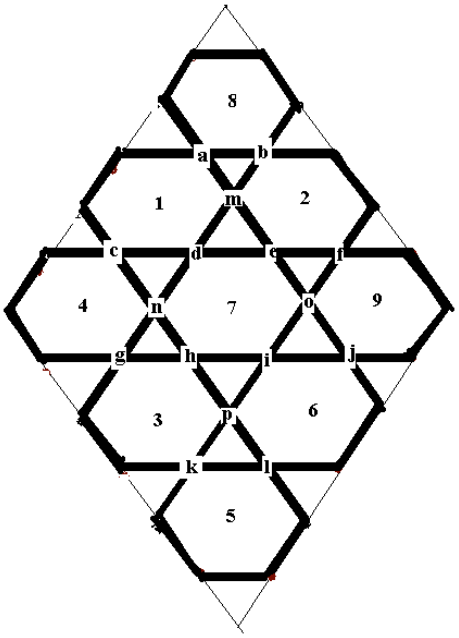

Proiectare ministere

1)-ministerul resurselor umane continand departamente pentru educatia copiilor, a tinerilor, a adultilor, a consumatorilor, educatie pentru integrarea pe piata muncii, educatie superioara si brain regain, cercetare academica fundamentala si aplicata
2)-ministerul dezvoltarii si fondurilor europene
3)-ministerul agriculturii, silviculturii si mediului
4)-ministerul economiei si inovarii tehnologice
5)-ministerul sanatatii populatiei si a comunitatilor
6)-ministerul transporturilor si a infrastructurii energetice
7)-ministrul finantarii economiei productive si a economiei sociale
8)-ministerul asistentei si integrarii sociale pe piata muncii
9)-ministerul apararii militare si internelor in managementul crizelor si dezastrelor

Ministerele ce nu sunt în relaţii de vecinătate pe schemă sunt totuşi coparticipante la linii comune de dezvoltare şi pot partaja şi transmite rezultatele proprii către alte ministere cu ajutorul continuităţii liniilor de programe. Astfel programele a, m, e, o, f creează o linie de continuitate ce permite transferul de informaţii de la ministerul asistenţei şi integrarii sociale către ministerul transporturilor şi infrastructurii energetice pe următoarea succesiune de programe transferate prin mai multe ministere.

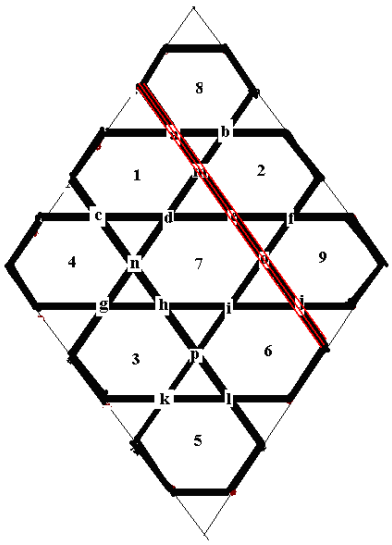

Proiectare ministere

1)-ministerul resurselor umane continand departamente pentru educatia copiilor, a tinerilor, a adultilor, a consumatorilor, educatie pentru integrarea pe piata muncii, educatie superioara si brain regain, cercetare academica fundamentala si aplicata
2)-ministerul dezvoltarii si fondurilor europene
3)-ministerul agriculturii, silviculturii si mediului
4)-ministerul economiei si inovarii tehnologice
5)-ministerul sanatatii populatiei si a comunitatilor
6)-ministerul transporturilor si a infrastructurii energetice
7)-ministrul finantarii economiei productive si a economiei sociale
8)-ministerul asistentei si integrarii sociale pe piata muncii
9)-ministerul apararii militare si internelor in managementul crizelor si dezastrelor

a) programe de antreprenoriat social, m) programe de orientare profesională în funcţie de capacităţi şi nevoi, e) programe de creştere a nivelului de civilizaţie comunitară, o) programe de finanţare a dezvoltării şi de capital de risc, j) programe de dezvoltare de mijloace strategice de intervenţie.

Per ansamblu **programele de antreprenoriat social** pornite iniţial de la ministerul ministerul asistenţei şi interării sociale în colaborare cu ministerul educaţiei şi resurselor umane, conduc la **programe de dezvoltare a mijloacelor de intervenţie** implicând pe parcurs şi ministerele educaţiei şi resurselor umane, în colaborare cu cel al fondurilor europene (m), apoi ministerul dezvoltării şi fondurilor europene în colaborare cu ministerul finanţării economiei productive şi economiei sociale (e), apoi cel al finanţării economiei productive şi economiei sociale în colaborare cu clusterul ministerial ce se ocupă de crize şi dezastre(o), iar în final de către ministerul transporturilor şi infrastructurii energetice în colaborare cu clusterul ministerial responsabil de managementul crizelor .

Specificitatea colaborărilor nu este însă deterministă şi rigidă, orice modificare a unui program conducând la readaptarea întregului sistem de programe.
Pe de altă parte structura ministerială poate fi şi ea elasticizată în funcţie de necesităţile şi presiunile momentului. Orice departament poate deveni un minister, exemple departamentul energiei poate deveni ministerul energiei, dacă problema energiei devine stringentă şi prioritară, iar rezolvarea sa cere existenşa unui structuri adminidtrative specifice de mari dimensiuni. În mod asemănător şi anumite ministere pot deveni departamente sau direcţii prin formarea de clustere ministeriale cu scop evident. Acest fapt s-a petrecut deja prin formarea unui cluster direcţionat către educaţie, înghiţind cercetarea ştiinţifică, tineretul, sportul, etc. dar fără a avea un scop comun ce justifica această unire între unităţi.

Schema de colaborare a ministerelor permite crearea continuă de linii de colaborare între ministere ce permit transcederea rezultaelor unei colaborări către utilizarea rezultatelor de către alte ministere.

Reamintesc mai jos lista de programe interministeriale principale. La aceasta lista se ai pot adauga multe alte programe specifice diferitelor ministere, ce nu sunt enumerate în prezentul material.

a) programe de antreprenoriat social
b) programe de orientare pe piaţa muncii
c) programe de promovare pe valoare profesională
d) program de eficientizare a activităţilor şi orientare de fonduri
e) programe de creştere a nivelului de civilizaţie comunitară
f) programe de intervenţie în caz de necesitate sau urgenţă
g) programe de dezvoltare sustenabila
h) program de recuperare a resurselor regenerabile sau secundare
i) programe de minimizare a impactului negativ pe mediu
j) programe de dezvoltare de mijloace strategice de intervenţie
k) programe de recuperare a sănătăţii umane prin recuperarea echilibrelor de mediu
l) programe de intervenţie eficientă în sănătate
m) programe de orientare profesională în funcţie de capacităţi şi nevoi
n) programe de reconversie şi orientare profesională către domeniile emergente
o) programe de finanţare a dezvoltării şi de capital de risc
p) programe de proiectare de infrastructură cu minimizarea impactului negativ pe mediu

O listă *ne-exhaustivă* a ministerelor propuse menţionând *principalele lor structuri şi responsabilităţi* este următoarea:

I. Ministerul educaţiei si resurselor umane - conţinând departamente pentru educaţia copiilor, a tinerilor, a adulţilor, a consumatorilor, educaţie pentru integrarea pe piaţa muncii, educaţie superioară şi brain-regain, cercetare academică fundamentală şi aplicată, cultura naţională şi internaţională, patrimoniul cultural şi educaţional, etc.
II. Ministerul dezvoltării şi fondurilor europene - conţinând departamentele de forsight, planificare economică şi absorbţie de fonduri, gestionarea fondurilor de buffer, garantare şi contra-garantare, creditare, auditare, redirecţionare si consultare cu beneficiarii, afaceri europene, etc.
III. Ministerul agriculturii, silviculturii şi mediului - conţinând departamentele de optimizare a utilizării sustenabile a terenurilor, de intreţinere a biodiversităţii, de optimizare a utilizării tehnologiilor sustenabile în agricultură, de recuperare a terenurilor poluate sau desertificate, de împădurire şi exploatare sustenabila a pădurilor, depoluare şi responsabilitate corporatistă, garda de mediu, turism, etc.
IV. Ministerul economiei şi inovării tehnologice - conţinând departamentele de dezvoltare de pieţe, de evaluare a nevoilor pieţelor şi comerţ, de dezvoltare industrială bazată pe inovare, de cercetare şi inventică, de venture capital şi finanţare strategică, de dezvoltare şi optimizare a resurselor energetice, de exploatare sustenabilă a materiilor primare de dezvoltare a competitivităţii,etc.

V. Ministerul sănătăţii populaţiei şi comunităţilor - conţinând departamentele de prevenţie, intervenţie de urgenţă, dezvoltarea sectorului sanitar, recuperarea condiţiilor de sănătate prin acţiune comunitară şi educaţie sanitară şi ecologică, sănătatea mediului natural şi influenţa asupra oamenilor, etc.
VI. Ministerul transporturilor şi a infrastructurii energetice - conţinând departamentele de optimizare a infrastructurilor, de proiectare de infrastructuri în conformitate cu planurile naţionale, de dezvoltare de infrastructuri, de inovare tehnologică şi modernizare a infrastructurilor, dezvoltare locală a sectorului energetic, etc.
VII. Ministerul finanţării economiei productive şi a economiei sociale - conţinând departamentele de planificare bugetara pe urgenţe şi importanţe, de repartizare bugetara pe necesităţile dezvoltării şi consumurilor populaţiei, de proiectare salarială pe criterii cantitative, calitative şi de responsabilitate , de impozitare ssau relevanţă, de amendare, de proiectare de politici financiare conforme dinamicii perioadei, colaborarea transfrontalieră, etc.
VIII. Ministerul asistenţei şi integrării sociale pe piaţa muncii - cuprinzând departamentele de integrare socială şi pe piaţa muncii prin programe specifice, de recuperere a tinerilor cu tendinţe de abandon educativ şi social, de integrare culturală, de long life learning, de asistare sociala condiţionată de absolvirea programelor educative şi comportament social civilizat, etc.
IX. Ministerul apărării militare, justiţiei, internelor şi managementul crizelor şi dezastrelor - conţinând departamentele de apărare militară, protecţia informaţiilor, dezvoltare inovativă de mijloace de intervenţie, interne, procuratură, justiţie, managementul crizelor şi dezastrelor, relaţii externe, etc.

Un cluster ministerial ce constituie cadrul general prin care se pot realiza anumite programe este reprezentabil schematic ca funcţionalitate pentru IX după cum urmează

IX. Ministerul apărării militare, justiției, internelor şi managementul crizelor şi dezastrelor

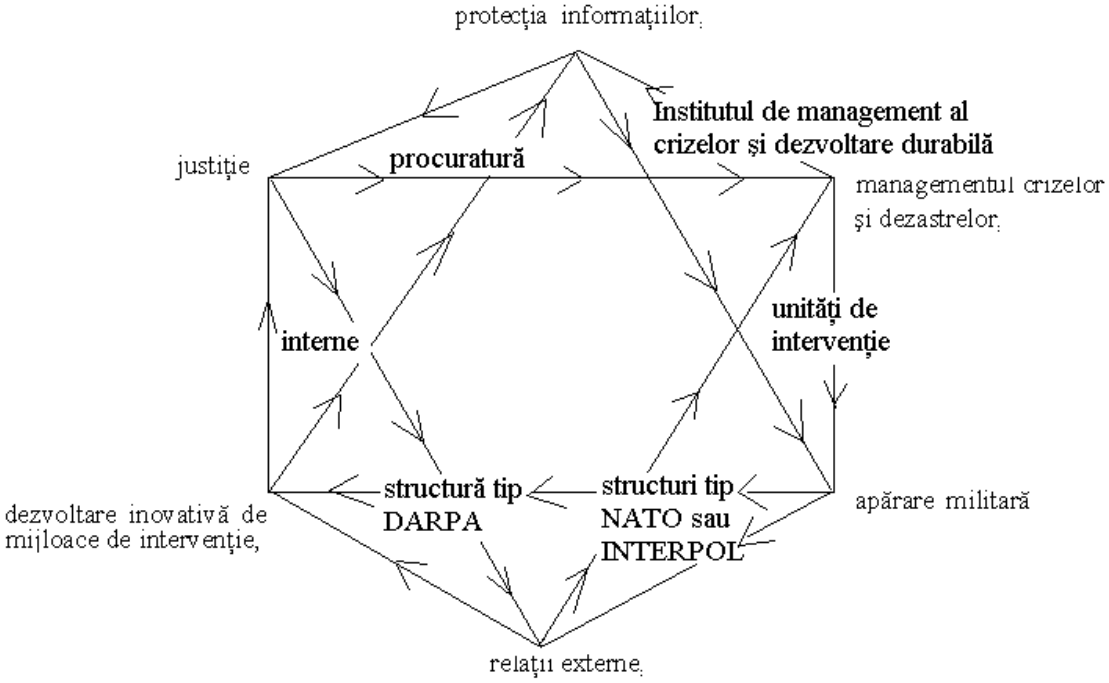

Fiecare săgeată arată o linie specifică de colaborare în cadrul clusterului, aceste linii conţinând programele lor specifice ce se subsumează scopului general al clusterului ministerial. Astfel sageata justiţie => interne se traduce prin programe de intervenţie contra infracţiunilor de orice fel ce sunt condamnabile în cadrul legislativ judiciar.

Pe de altă parte programele mari dintre unităţile administrative principale subsumează programele interdepartamentale sau interministeriale din cadrul clusterului. Aceste programe sunt adică programe de finanţare a dezvoltării şi de capital de risc (o), programe de intervenţie în caz de necesitate sau urgenţă (f), programe de dezvoltare de mijloace strategice de intervenţie (j) la care pot participa o parte sau toate unităţile din cadrul clusterului.

1.2 Integrarea policy makers in procesul decizional

Contribuţia policy makers la relaţia interministerilă şi la iniţierea şi consolidarea programelor

Structurile combinate public-private de specialişti sunt necesare în realizarea cadrului de proiectare şi funcţionare a programelor menţionate. Astfel pentru realizarea coordonată şi corelată a programelor a, b, m este necesară atât participarea specialiştilor din trei ministere, anume Ministerul Asistentei Sociale şi Integrării pe Piaţa Muncii, Ministerul Educaţiei şi al Resurselor Umane şi Ministerul Dezvoltării şi Fondurilor Europene.

Corelarea programelor comune dintre aceste ministere se va face atât prin evaluarea şi proiectarea în ambele sensuri plecând de la fiecare minister către ministerul partener cât şi prin cooperarea în obţinerea efectelor cumulate a celor trei programe.
Fiecare minister din motive de structură a programelor proprii vede realitatea social-economică din altă perspectivă. Din acest motiv structura de policy makers a ministerelor poate adăuga altă perspectivă în dialogul comun pe programele de colaborare interministeriale. Aceeaşi caracteristică poate fi găsită mai ales la dialogul complex dintre structurile de policz making instituţionale şi cele ale societăţii civile create de experţii extermi şi de stakeholder-i programelor. Informaţiile de feedback obţinute prin sistemul de policz makers este esenţial în micşorarea greşelilor de administrare şi în eficientizarea programelor.

II. PROGRAME PUBLICE PENTRU IESIREA DIN CRIZA

Ieşirea din criză se poate face printr-un număr de programe specifice, în absenţa acestora nu se poate face o aliniere a eforturilor instituţionale şi ale societăţii civile şi nici efortul comun direcţionat către rezolvarea situaţiilor de criză.
O listă de programe publice ce trebuie asumate pentru ieşirea din criză este dată mai jos. Indiferent de formele de organizare ale ministerelor aceste programe trebuie preluate în sistemul de colaborare posibil şi dus la îndeplinire cu ajutorul societăţii civile şi a stakeholder-ilor.

1) colaborarea între instituţiile statului şi feedback-ul între acestea pe realizarea obiectivelor interdependente
2) dialogul public-privat în luarea deciziilor, precum şi obligativitatea studiilor de impact înaintea trecerii lor prin parlament
3) obligativitatea prin proceduri a trecerii proiectelor legislative sau a hotărârilor de guvern prin filtrul analizelor specialiştilor din domeniu în urma efectuării studiilor de impact
4) obligativitatea prin proceduri a transparenţei decizionale şi a responsabilităţii manageriale cu introducerea sistemului de penalităţi în cazul încălcării acestor principii
5) obligativitatea introducerii sistemului responsabilităţii corporatiste sociale şi de mediu şi a plăţii daunelor colaterale cu obligativitatea remedierii pagubelor şi refacerii echilibrelor, de două ori mai mari decât ce s-a produs
6) întărirea şi certificarea sistemului de policy making şi de continuitate al programelor de dezvoltare pe termen lung prin racolarea de specialişi în diferite domenii ce rămân stabili în sistem indiferent de fluctuaţiile politice
7) introducerea informatizării administraţiei şi a comunicării bazelor de date în vederea eficientizării procesului administrativ cu intensificarea securităţii datelor (programe e-administration şi e-governance)
8) introducerea managementului în timp real prin informatizare, contabilizare automată a proceselor, tablou de bord cu direcţiile urmate şi evaluate şi organizare prin portofolii de acţiuni concrete pentru situaţii diverse
9) introducerea mecanismelor moderne de management al calităţii atât în conceperea, administrarea cât şi în desfăşurarea proceselor
10) introducerea cu obigativitate a mecanismelor de inovare sustenabilă şi a programelor de formare a resurselor umane necesare implementării inovării

11) introducerea selecţiei în instituţiile centrale a personalului pe baza nivelului de competenţă, responsabilitate, calitate şi implicare profesională
10) introducerea în obligaţiile statului a managementului crizelor şi dezastrelor precum şi a asigurării calităţii pe toate direcţiile şi domeniile administrate
11) introducerea mecanismelor de schimbare a factorilor politici sau administrativi ce dovedesc ineficienţă, iresponsabilitate sau incompetenţă pe parcursul mandatelor lor şi a obligativităţii evaluării capacităţilor intelectuale, profesionale, de rezistenţă la stres, a cunoaşterii situaţiilor şi a înţelegerii mecanismelor, a nivelului de competenţă profesională, a sănătăţii lor mintale sau morale înaintea aprobării lor la candidatura pentru posturile de mare răspundere din stat
12) încurajarea colaborărilor cu diaspora naţională în vederea extinderii nivelului de colaborare cu alte ţări pe diferite programe economice, de mediu, de securitate sau de alte tipuri
13) introducerea mecanismelor de eradicare a corupţiei instituţionale şi de luptă anti-mafia şi anti-infracţionalitate
14) introducerea obligaţiei de muncă în favoarea comunităţii pentru persoanele ce beneficiază de ajutor social, pe direcţiile neacoperite de suficiente fonduri precum reforestarea sau curăţirea mediului de deşeuri industriale sau menajere
15) organizarea, instruirea şi orientarea mijloacelor necesare pentru răspunsul la situaţii de urgenţă, crize sau dezastre naturale, introducerea în fabricaţie a produselor necesare pe piaţa liberă
16) orientarea fondurilor europene către domeniile strategice de ieşire din criză şi dezvoltare sustenabilă, admiterea solicitărilor pe baza unor criterii de profesionalism, experienţă şi capacitate de implementare
17) crearea de fonduri de garantare-contragarantare şi creditare necesare măririi vitezei de rulare a fondurilor şi care să fie accesibile tuturor deponenţilor
18) introducerea unui sistem eficient de feedback cu utilizatorii care să permită atît ajustarea în timp real a reglementărilor pentru eliminarea contradicţiilor sau redundanţelor cât şi acoperirea cu proceduri acolo unde nu există şi sunt necesare, mărind astfel fluenţa absorbţiei de fonduri europene
19) introducerea unor mecanisme de asigurare a fluxurilor financiare conform strategiilor de dezvoltare prin ministerele de resort
20) introducerea unor mecanisme de parteneriat public-privat la nivelul beneficiarilor direcţi necesare managementului în timp real ale situaţiilor nou create, modernizării treptate a infrasturilor şi ajustării sustenabile a reglementărilor
21) introducerea unor mecanisme de asigurare prin audit a rigorii utilizării banilor publici sau din fonduri externe, feedback şi corectare, percepţie a problemelor, necesităţilor reale, resurselor şi oportunităţilor
22) introducerea unui mecanism format din experţi din diferite domenii ce stabilesc urgenţele finanţabile, nivelul fondurilor direcţionate din bani publici sau fonduri externe către dezvoltare sustenabilă sau consum
23) crearea unei platforme de prezentare către utilizatori a informaţiilor publice şi de prezentare a drumurilor şi strategiilor ce trebuie îndeplinite pentru a se obţine fondurile necesare conform unor rigori prestabilite
24) dezvoltarea mecanismelor de forsight, prognoză şi proiectare de politici publice necesare validării tehnice a propunerilor de lege prin studii de impact şi propunerii de soluţii

25) crearea de birouri şi proceduri ce minimizează pierderea de timp inutil pentru beneficiar în intereacţiunea cu administraţia cu ajutorul tehnicilor informatice, corelării bazelor de date la nivel instituţional şi dezvoltării de birouri specializate capabile să răspundă la toate solicitările necesare rezolvării unor probleme sau dezvoltării unor afaceri

26) introducerea unui sistem eficient de feedback cu beneficiarii diverselor servicii, produse sau servicii administrative care să permită atît informarea la zi şi educarea consumatorilor şi beneficiarilor, cât şi realizarea unor mecanisme de gestionare a calităţii şi de corectare a abuzurilor sau ilegalităţilor în toate domeniile şi direcţiile administrate de stat

O parte dintre aceste măsuri necesită colaborarea mai multor ministere, iar lista se poate completa funcţional dacă se urmăreşte linia de colaborare pe structura ministeriale şi programele de tranziţie ce lipsesc din listă dar pot fi preluate de anumite ministere.

Deoarece lista de priorităţi este condiţionată de dinamica momentului aceste decizii rămân strict în sarcina executivului în colaborare cu structurile de experţi din societeea civilă

II.1Finanţarea economiei productive şi a economiei sociale

Economia este un sistem complex ce se manifestă pe multe direcţii. Există astfel economia de tip guvernamental, economia de piaţă, economia naturală, economia neagră, economia productivă, economia neagră, economia de tip familial (house hold) , ecnomia de tip social-comunitar neplatită, există de asemenea formele de economie recente precum economia bazată pe cunoaştere ce dezvoltă sectoare importante precum sectorul IT. Ministerul de resort este necesar să răspundă la toate aceste forme de economie ce sunt prezente, unele nereglementate şi să impună regulile de funcţionare optimală pentru fiecare sau să creeze sistemul de stimulente care vor încuraja formele de economie necesare pe periade de criză. Din acest punct de vedere economia bazată pe într-ajutorare sătească la diversele activităţi legate de ciclul agricol poate fi considerată ca economie neagră deoarece nu poate fi impozitată, dat este de fat necesară încurajarea ei mai ales în perioadele de criză economică şi financiară.

Provocările pe care le are ministerul de resort sunt legate nu doar de formele de economie menţionate ci şi de necesitatea optimizării potenţialului uman şi minimizării consumului de resurse prin inovare tehnologică, de dezvoltarea de pieţe precum şi de cunoaşterea detaliată a nevoilor sociale şi încurajarea dezvoltării de produse ce răspund acestor nevoi şi au pieţe absorbante. Măsurile de economisire dar şi cele de încurajare economică ce sunt aparent divergente fac ca politicile economice să fie strâns corelate cu politicile financiare, de aceea este necesară existenţa activă a programului de programe de reconversie şi orientare profesională către domeniile emergente

O listă sumară de programe este dată în continuare.

d) program de eficientizare a activităţilor şi orientare de fonduri

Acest program se poate realiza prin introducerea unui sistem de contabilizare şi management în timp real a activităţilor planificate. Astfel de sisteme există şi sunt practicate în anumite

ţări din UE şi pot fi importate. Orientarea de fonduri presupune realizarea de bugete pe bază de analize complexe a dinamicii economico-sociale, luând în calcul studiile de prognoză şi transferul de bune practici internaţionale ce răspund cel mai bine la problemele create de crizele şi de dinamica actuală.

e) programe de creştere a nivelului de civilizaţie comunitară

Acest program se poate realiza prin analiza costului mediu de viaţă şi a necesităţilor primare din coşul zilnic în proiectarea salarială bugetară. Programul trebuie să aibă acoperite subprograme de întrajutorare şi coparticipare a populaţiei prin acţiuni comunitare comune, acestea putând conduce la micşorarea costurilor şi implicit la economii ce se vor răsfrânge în creşterea confortului fără cheltuieli suplimentare. O linie de practică internaţională ce poate fi urmată este cea creată de conceptul şi sistemul Gross National Hapiness, de asemenea de programele de economie socială .

n) programe de reconversie şi orientare profesională către domeniile emergente

Aceste programe de finanţare prioritară iau în calcul costurile abandonului sau lipsei de perspective de angajare pe piaţa muncii şi permit realizarea unei linii de proiectare bugetară a măsurilor de reconversie în directă relaţie cu programele de dezvoltare sectorială. Programele depind direct de o cunoaştere a sectoarelor inovative şi de o prognozare a impactului produselor inovative pe pieţe, dar depind de asemenea şi de stimularea prin eforturile antreprenorilor a reconversiei şi orientării către alte domenii emergente. Bugetarea acestor programe este necesar să fie făcută anterior împărţirii bugetului de stat între diverse ministere în urma unor analize de risc şi de eficienţă pe termen scurt, mediu sau lung a finanţării acestor programe.

o) programe de finanţare a dezvoltării şi de capital de risc

Aceste programe cuprind linii de eficientizare a deschiderii de noi afaceri prin crearea de birouri specializate, platforme de colaborare între toţi factorii interesaţi publici sau privaţi, structura de fonduri de capital de risc, fonduri de garantare sau contragarantare, structura de monitorizare a activităţilor şi de finanţare condiţionată de parcurgerea etapelor obligatorii ce permit eficientizarea afacerilor, structura de expertiză publică sau privată ce poate fi solicitată în caz de necesitate de factorii economici.

h) program de recuperare a resurselor regenerabile sau secundare

Aceste programe cuprind linii de finanţare prioritară către tehnologiile inovative ce utilizează deşeurile, gunoaiele sau alte resurse secundare regenerabile din cauza activităţilor cotidiene. De asemenea programul cuprinde linii de finanţare a activităţilor de intervenţie asupra mediului natural sau social ce permit regenerarea potenţialelor naturale sau sociale, precum reâmpăduriri, depoluarea solurilor, apelor, sau aerului, antreprenoriat social, etc.

i) programe de minimizare a impactului negativ pe mediu

Aceste programe cuprind linii de finanţare a dezvoltării şi implementării de tehnologii inovative ce minimizează impactul negativ asupra mediului natural sau social-uman. Prin minimizarea factorilor de risc asupra mediului această linie de programe produce o micşorare a cheltuielilor legate de sănătate, de lipsa de eficienţă socială sau de neintegrarea pe piaţa muncii, conducând la economii bugetare consistente.

2.2 Apărare militara, justiţie, afaceri interne şi managementul crizelor şi dezastrelor

f) programe de intervenţie în caz de necesitate sau urgenţă

Aceste programe presupun existenţa unor baze de date operative ce-şi corelează conţinuturile prin care se poate şti la orice moment istoricul existenţei unei persoane. De asemenea se dezvoltă liniile de cooperare pe urgenţe dintre diferitele structuri astfel încât să poată răspunde în timp real la diferitele pericole sau situaţii de criză. Programele trebuie de asemenea să fie deasupra unor unităţi specializate şi să poată atrage şi alte unităţi specializate sau populaţia în cazul unor crize sau dezastre. Pentru aceasta este necesară existenţa unor portofolii de soluţii prestabilite dar şi a unor comitete de criză capabile să ia decizii în caz de urgenţă şi să organizeze răspunsurile şi activităţile necesare.

o) programe de finanţare a dezvoltării şi de capital de risc

Aceste programe vor conţine linii de supraveghere şi auditare a funcţionării programelor de finanţare şi a modului de utilizare a banilor. Programele au linii de combatere a corupţiei, linii de anti-fraudă, linii de recuperare a fondurilor prost orientate sau furate, linii de încurajare a investiţiei de capital de risc prin îndepărtarea factorilor generatori de insucces.

j) **programe de dezvoltare de mijloace strategice de intervenţie**

Aceste linii de programe conţin linii specifice de tipul controlului averilor necuvenite, controlul fondurilor neutilizate în circuitul economic, direcţionarea de fonduri de urgenţă în caz de necesitate. De asemenea aceste programe conţin şi dezvoltările de mijloace specifice ce permit eficientizarea răspunsului la crize şi micşorarea daunelor produse, precum şi dezvoltare de mijloace de prevenire a crizelor sau dezastrelor. Aceste programe pot fi derulate prin proiectarea şi punerea în funcţiune a unui Institut de Management al Crizelor şi Dezvoltare Durabilă, ce se va ocupa de proiectare de soluţii şi antrenarea tuturor celor implicaţi în managementul crizelor atât din instituţiile de stat cât şi din instituţiile particulare sau din societatea civilă.

2.3 Susţinere economică şi inovare tehnologică

c) programe de promovare pe valoare profesională, metodologică şi socială

Aceste programe conţin liniile de contabilitate managerială şi politică de personal care permit atragerea în administraţie a celor care au cele mai bune abilităţi de a răspunde la solicitările fişelor de post. De asemenea conţin criteriile de evaluare cantitativă şi calitativă a muncii efectuate, de apreciere a relevanţei măsurilor luate şi de dezvoltare a unor linii de reconversie către domeniile unde cei implicaţi au aptitudinile necesare. De asemenea programele conţin şi liniile de educare a antreprenorilor sau a altor persoane implicate în regulile şi procedurile de lucru ce permit eficientizarea activităţilor prin evitarea selectării pe linii clientelare şi promovarea pe valoare profesională şi schimbarea unui manager doar în condiţiile apariţiei unui alt manager de o valoare profesională superioară.

g) programe de dezvoltare sustenabilă

Aceste programe conţin liniile de diagnoză a sustenabilităţii proiectelor, a necesităţii inovării tehnologice, a analizei competitivităţii pe piaţa internaţională a diferitelor produse, de diagnoză a nevoilor emergente apărute pe pieţe, de investiţii în inventică şi inovare tehnologică sustenabilă ecologic şi social, de dezvoltare de pieţe pentru produsele inovative. De asemenea conţin liniile de responsabilitate corporatistă şi platformele de colaborare sau competiţie între factorii economici.

n) programe de reconversie şi orientare profesională către domeniile emergente

Această linie de programe conţine următoarele: estimarea necesităţii de forţă de muncă în prezent şi pe viitor în diferite ramuri economice luând în consideraţie prognoza pe termen mediu asupra impactului dezvoltării tehnologiilor inovative. De asemenea conţine necesitatea de forţă de muncă şi nivelul de pregătire solicitat de rezolvarea unor crize existente, precum criza de mediu sau altele şi strategiile de reorientare a forţei de muncă către domeniile emergente sau către domeniile de intervenţie directă. Adiţional faţă de această linie mai conţine şi proiectarea de politici publice faţă de care se subordonează programele de instruire şi pregătire a forţei de muncă reorientabilă către alte domenii, precum şi programe de transmitere de experienţă practică sau teoretică între generaţii, sau de ofertare de oportunităţi de lucru pentru pensionari cu experienţă profesională veche sau recentă. O altă direcţie de lucru este aceea de pregătire profesională iniţială făcută tinerilor în timpul şcolii, de realizare a unei platforme de lucru între factorii economici şi educaţie care să permită realizarea unor curricule adecvate şi formarea unor abilităţi iniţiale necesare ulterior pe piaţa muncii chiar din perioada şcolară.…

2.4 Educaţie si resurse umane

a) programe de antreprenoriat social

Aceste programe sunt orientate către egalitate de şanse educaţie la orice nivel şi pe orice direcţii de educare ţinând seama de caracteristicile cognitiv-comportamentale şi culturale ale elevilor. Programele sunt destinate depistării şi cultivării abilităţilor şi comportamentelor sociale pozitive ale elevilor sau adulţilor, astfel încât să le faciliteze atât integrarea socială cât şi succesul ulterior pe piaţa muncii.

c) programe de promovare pe valoare profesională, metodologică şi socială

Aceste programe sunt orientate către evaluarea pe criterii cantitative, calitative, corelative sau normative a diferitelor realităţi sau produse. De asemenea sunt orientate către atitudine proactivă în rezolvarea diferitelor probleme legate de organizare, atitudine civică, ducerea la bun sfârşit a unor acţiuni sau aprecierea corectă a unor produse şi dezvoltarea de produse creative.

d) program de eficientizare a activităţilor şi orientare de fonduri

Aceste programe sunt destinate în principal educaţiei adulţilor pe principiile economiei sociale şi cuprind modele de lucru în comun ce permit eficientizarea activităţilor, modele de gestiune de fonduri şi lucru cu sectorul financiar, modele de organizare reciprocă şi promovare de bune practici, modele de absorbţie şi promovare de produse inovative, modele de selectare şi promovare pe funcţiile reprezentative a celor ce pot cel mai bine servi comunitatea.

m) programe de orientare profesională în funcţie de capacităţi şi nevoi

Aceste programe cuprind educarea utilizatorilor în accesarea de fonduri interne sau externe şi în ducerea la bun sfârşit a acţiunilor de implementare. De asemenea cuprind educarea consumatorilor în achiziţionarea de produse sau în selectarea celor de calitate ce formează o bază optimă de dezvoltare a programelor economice şi sociale evitând produsele cu efecte sau consecinţe colaterale negative. Pe baza acestor cunoştinţe se vor proiecta de asemenea programele de orientare profesională în funcţie de capacităţi, nevoi şi puncte de vedere asupra unor subiecte sau domenii.

2.5 Dezvoltare şi fondurilor europene

b) **programe de orientare pe piaţa muncii**

Aceste programe sunt destinate reconversiei profesionale şi utilizării forţei de muncă excedentare în realizarea programelor de dezvoltare finanţate din fonduri europene.
Obligativitatea de potenţare şi utilizare a forţei de muncă pregătită în cadrul programelor europene se poate realiza prin proiectarea de linii de programe complementare şi asocierea mai multor programe.

m) programe de orientare profesională în funcţie de capacităţi şi nevoi

Aceste programe sunt destinate evaluării şi rezolvării unor nevoi de infrastructură, de mediu, de dezvoltare şi inovare economică, sau pe alte direcţii de programe acoperite de diferitele POS-uri. Rezultatele acestor programe identifică nevoia de personal necesar implementării acestora şi furnizează datele necesare programelor de orientare şi instruire pentru piaţa muncii.

e) programe de creştere a nivelului de civilizaţie comunitară

Aceste programe sunt destinate dezvoltării comunitare şi a îmbunătăţirii condiţiilor materiale şi a comportamentului social în diferitele medii socio-culturale. Programele sunt destinate micşorării ecartului faşă de societăţile avansate fără a pune în pericol patrimoniul cultural propriu şi valorile sociale autentice proprii.

2.6 Asistenţa şi integrare sociala pe piaţa muncii

q) programe de antreprenoriat social

Aceste programe sunt orientate către descoperirea abilităţilor pozitive şi a tradiţiilor de organizare internă specifice diferitelor comunităţi şi de a le potenţa şi valorifica la nivelul necesar competitivităţii pe piețe prin programe de instruire şi integrare specifice.

r) programe de orientare pe piaţa muncii

Aceste programe sunt destinate creerii de locuri de muncă în sectoarele emergente şi dezvoltări prin măsuri specifice guvernamentale a iniţiativelor sectorului productiv de a absorbi forţa de muncă instruită în prealabil în condiţiile negociate cu dezvoltatorii economici.
Protecţia socială va fi făcută condiţionat de implicarea persoanelor în programele de instruire şi reconversie socială, cu excepţia persoanelor incapabile de muncă din motive de vârstă sau de sănătate.

2.7 Agricultura, silvicultura şi mediu

g) programe de dezvoltare sustenabilă

Aceste programe sunt destinate introducerii tehnologiilor inovative în recuperarea potenţialelor şi biodiversităţii mediului natural, prin micşorarea impactului negativ al chimizării faţă de mediul natural şi prin reconsiderarea rolului fiinţelor vii din ecosistem la sustenabilitatea economiei umane. Programele de dezvoltare sustenabilă pot fi transferate din bunele practici internaţionale sau proiectate în ţară şi pilotate apoi extinse. Ele pot fi susţinute prin eforturi de cercetare teoretică şi aplicată ce conduc la o rapidă creştere economică concomitent cu refacerea potenţialelor naturale

h) program de recuperare a resurselor regenerabile sau secundare

Aceste programe sunt destinate orientării resurselor umane cu calificare prin diplome sau prin experienţă transmisă cultural în comunitatea lor către domeniile în care pot utiliza resursele secundare sau regenerabile în dezvoltarea unei micro-economii locale în armonie cu mediul

natural. Programul are de asemenea o componentă inovativă bazată pe cercetare ce permite reciclarea deşeurilor şi crearea de locuri de muncă pentru comunităţile experimentate cultural în utilizarea resuselor secundare. O altă componentă importantă a programului este dată de recuperarea mediului natural cu ajutorul produselor high tech şi a invenţiilor recente.

p) programe de proiectare de infrastructură cu minimizarea impactului negativ pe mediu

Aceste programe sunt destinate proiectării sustenabile a infrastructurii energetice şi de transporturi cu minimizarea efectelor negative asupra mediului. Acest gen de proiectare va ţine cont de sustenabilitatea ecosistemelor traversate de infrastructură, sau dezvoltate pentru optimizarea generării de energie. Rolul acestor studii este de a găsi soluţii alternative care micşorează sau anulează impactul negativ asupra mediului natural.

j) programe de recuperare a sănătăţii umane prin recuperarea echilibrelor de mediu

Aceste programe se ocupă de găsirea de soluţii alternative care să anuleze efectele negative şi crizele de mediu produse de sistemul industrial, sistemele de transporturi şi infrastructură energetică, permiţând simultan existenţa unui sitem de infrastructură capabil să asigure capacitatea operativă în caz de crize sau dezastre de orice fel.

2.8 Transporturi şi a infrastructura energetica

i) programe de minimizare a impactului negativ pe mediu

Aceste programe permit dezvoltarea industrială pe arii restrânse în preajma căilor de transport şi energie, restricţionând zonele de risc de mediu şi respectând arii largi lipsite de poluare industrială. Pe de altă parte programele conduc şi la o intervenţie directă asupra poluatorilor industriali care prin sistemele de amenzi de mediu calculate la nivelul costurilor primare şli adiţionale ale impactelor secundare ale poluării vor fi forţaţi să retehnologiyeye şi să depolueze mediul înconjurător.

j) programe de dezvoltare de mijloace strategice de intervenţie

Programul ia în consideraţie fiecare posibilitate de răspuns în caz de criză sau dezastru şi alternativele posibile de gestionare prin utilizarea căilor de transport secundare. Un exemplu în acest sens este utilizarea de platforme de transport al camioanelor mari pe sistemul CFR în cazul în care şoselele sunt blocate de zăpezi. Programul conduce atât la achiziţionarea de mijloace specifice de intevenţie în regim de crize cât şi la crearea de căi secundare de intervenţie şi are nevoie suplimentar de programe de educare şi instruire a personalului si mediului civil precum şi portofolii de soluţii pentru situaţii de criză.

p) programe de proiectare de infrastructură cu minimizarea impactului negativ pe mediu

Aceste programe sunt destinate descoperirii şi puneri în aplicare a tehnologiilor de transport ce nu afectează mediul natural, a calculării raportului cost-eficienţă a introducerii acestora şi a implementării inovative a acestor tehnologii.

l) programe de intervenţie eficientă în sănătate

Aceste programe sunt destinate dezvoltării de reguli de circulaţie care să permită intervenţia urgentă în cazul afectării sănătăţii şi stabilităţii sănătăţii umane sau a mediului natural sau social. Programele presupun de asemenea achiziţionarea de mijloace tehnice corespunzătoare pentru toate cazurile posibile şi în număr suficient pentru a face faţă la o diversitate de pericole, de la epidemii până la incendii citadine sau forestiere sau la inundaţii.

2.9 Sănătatea populaţiei şi comunităţilor

k) programe de recuperare a sănătăţii umane prin recuperarea echilibrelor de mediu

Aceste programe sunt destinate creări de mijloace care să asigure sănătatea alimentelor consumate de populaţie cu ajutorul promovării unei agriculturi ecologice şi în acelaşi timp profitabilă economic. Programul va avea şi o direcţie de evaluare comparativă a vitalităţii populaţiei dată de o hrană sănătoasă ce se reflectă în performanţele econmice şi sociale.

l) programe de intervenţie eficientă în sănătate

Aceste programe sunt destinate dezvoltării locale a sistemelor de monitorizare şi intervenţie de urgenţă pentru persoanele aflate în risc major de sănătate. Programele conţin componente educative şi portofolii de soluţii pentru cei aflaţi în situaţii de risc, până la sosirea mijloacelor de intervenţie de urgenţă şi trasnportarea pacienţilor la clinicile specializate.

III. EFICIENTIZAREA RESURSELOR UMANE DIN CADRUL INSTITUȚIILOR PUBLICE

c) programe de promovare pe valoare profesională, metodologică şi socială

Aceste programe conţin liniile de contabilitate managerială şi politică de personal care permit atragerea în administraţie a celor care au cele mai bune abilităţi de a răspunde la solicitările fişelor de post. De asemenea conţin criteriile de evaluare cantitativă şi calitativă a muncii efectuate, de apreciere a relevanţei măsurilor luate şi de dezvoltare a unor linii de reconversie către domeniile unde cei implicaţi au aptitudinile necesare. De asemenea programele conţin şi liniile de educare a antreprenorilor sau a altor persoane implicate în regulile şi procedurile de lucru ce permit eficientizarea activităţilor prin evitarea selectării pe linii clientelare şi promovarea pe valoare profesională şi schimbarea unui manager doar în condiţiile apariţiei unui alt manager de o valoare profesională superioară. Aceasta presupune pornirea unor programe structurate pe trei planuri:

Planul de competenţă:

- Proces de instruire al personalului administrativ
- Procese de consultanta acordata beneficiarilor
- Monitorizare proceduri

Planul de integrare:

- Proces de simplificare si clarificare a procedurilor
- Monitorizarea reglementarii proiectului
- Evaluarea neutra si transparenta a rezultatelor sau deciziilor

Planul de responsabilitate:

- Monitorizarea concordantei procedurilor
- Evaluarea calitativa a relevantei proiectului si a personalului implicat din partea beneficiarului
- Evaluarea calitativa a problemelor (obiectivelor) si relatia cu alte programe operationale

Principii avute în vedere

Crearea unei structuri izotrope în toate dimensiunile, atât din punct de vedere managerial cât şi al funcţiunilor. Ministerul în ansamblul său cât şi departamentele sale, au aceleasi tipuri de operaţiuni sau funcţiuni, astfel încat coordonarea tuturor domeniilor de intervenţie (Programe Operationale) să fie identică, uşor reproductibilă şi de monitorizat.
Această structură de tip reţea, are câteva caracteristici specifice:

1. Fiecare structură poate fi mobilă, în sensul că ele se pot permuta, în funcţie de legăturile pe care este necesar să le aibe cu o altă structură.

2. Este izotropică, simetrică şi egală cu sine.

3. Fiecare structură este identică ca formă şi conţinut operaţional, astfel încât o modificare ce poate apărea întruna dintre ele se poate replica automat în toate fără a face eforturi deosebite.

4. Punctele de conectare – de contact – reprezintă legăturile existente între fiecare departament/ structură în parte. Acest model are o capacitate cu mult mai mare decat o structură normală de a crea şi menţine interfeţe între structuri din acelasi Minister cât şi între Ministerul Afacerilor Europene şi alte ministere sau structuri.

5. Armonizarea şi cooperarea între structuri se va face prin intermediul Corpului de Experti Mediatori (CEM) ce formează structura de policy makers publici şi privaţi.

De ce propunem o astfel de structura?

Este cunoscut faptul ca structurile de tip retea au la baza:

-Energie ridicata a constituentilor retelei

-Motivatie inalta

-Independenta bazata pe responsabilitate si asumarea riscului

-Creativitate

Ca si posibile lipsuri notam:

-Posibilitatea de a „pierde usor directia", respectiv obiectivele se pot estompa in timp.

-Posibilitatea aparitiei unui haos comunicational

-Prea multa informatie daca nu este directionata corect si adecvata temporar (cu o anumita ritmicitate) poate „inunda" sistemul.

Faţă de o structură de tip piramidal obişnuită pentru structurile administrative sau chiar de tip matricial, pe funcţiuni sau pe operaţiuni structura propusă este caracterizată de flexibilitate, grad ridicat de interactivitate şi coordonare.

Aceasta poate asigura o mai buna coordonare si operare asupra unei arii de preocupări largi în care atât coordonarea cât şi simultaneitatea operaţiilor este importantă.

O astfel de structură apreciem că poate facilita absorbţia unei sume cât mai mari din Fondurile Structurale puse la dispoziţie de către Uniunea Europeana, României într-un timp cât mai scurt cu putinţă. Creşterea „suprafeţei" de interfaţă atât în interiorul Ministerului cât şi în afara lui, cu alte structuri decizionale duce atat la un schimb mare de informaţii şi eliminarea oricarui „bottle neck", gâturiri decizionale sau informaţionale.

IV Realizarea unei linii de programe guvernamentale

Necesităţile ieşirii din crizele existente presupun o modificare de viziune privitoare la proiectarea politicilor şi programelor specifice. Fără existenţa unui referenţial la care să se subordoneze programele ministeriale nu se poate realiza concentrarea de forţe şi coerenţa

eforturilor necesare ieşirii din criză. Modelul prezent dă un astfel de referenţial pornind de la analiza structurilor de decizie şi bazandu-se pe consideraţii teoretice din mai multe ştiinţe moderne.

Structurile de policy making ce pot fi constituite pe structurile ministeriale construite conform modelului prezent pot adăuga alte componente necesare ieşirii din criză şi dezvoltării ulterioare sustenabile. Acest gen de structurare este direcţionat pe programe concrete, nu pe lupta politică, ce se poate face prin propuneri concrete ale caror calitate şi relevanţă în faţa realităţii vor fi arbitrate de către structurile de experţi.

Această schimbare de paradigmă în politică şi administrare este de neevitat pentru găsirea de soluţii concrete de ieşire din crizele actuale.